ПАПКА

Изложение от
Стефан Богданов, написано
в затвора в гр. Бургас
през 1954 г.

АКРДОПБГДОРСЕНА
ФЛ: Изложение от Стефан Богданов, ф. ..., оп. ..., а.е. ..., л. 3

Изложение, що ми от X 1951 г. пратено по канален ред до: др. В. Червенков и другари за Съветския посл. - да Москва т.в. Шкирятову, за ПБ на ЦК, Г. Чанков и Ц. Дрангозлиев.

Изложение

Аз Ст. Ив. Богданов, член на БКП от 1927 г., влизащ се в редовете на Кол. движение от 1920 г., син на селско семейство, завършил нормален курс до 9 гр. 1944 г., ревизия на ръководната партийна работа от 1930 г. и от 1937 г. на ръководна работа в отделение на Сов. разузнаване в България.

Целият ми съзнателен живот е минал в служба на Партията и народа. Завършил Военната академия, тогъв. школа в Москва и съм възпитан и пропитан с безгранична преданост и любов към СССР. Сред сам на малкия брой, брат на разстрелян от фашистите герой - И. Богданов, а аз ме Гестапото хвърли в Ада до звъдения февруари 1925 г. В фашистки тюрми и лагери нашето семейство изтерпя - общо над 2 год. от живота до мене и подоб. над 4 год. Взимоотношенията ми с Партията в непрекъснатата борба за делото на комунизма, винаги е било и единствена целта на живота ми.

Но в моето чувствено момчешко и абсолютно невинно сърце имаше предразсъдъци и навики подбудени от лицемерна, която съзнателно заблудила партията, то почвах малко да се питам и колебая за непрекъснатото ми преследване или враждебно на съзнанието, за които аз 30 год. се бях, в резултат на едно в основата си порочно следствие. Живи и на ръководни места са двамо др. Ф. Козовски, Ангел Ангелов и др. „шкирятовци", прекарали години в Сов. затвори... Помнете са и за др. Червенков дошъл на Бургас, съдружка на „Кукоето", когато в близост на наш авторитетен рязъв. в обеда, бяха изтрили черни поражения срещу чесет партийни кадри. Шкирятов неизмъчен стана изпълнител на наш народоубийствени и „изнасилени", които бяха „лъжливо документирани" и в обед. Бдителността беше станала самоцел и обхванала от шкирятово-манистка, изпълнена чувствения на непогрешимост и видя съдия, кого се обръщаше и крилче зад сегашен заслон на идеите провинения изпитания отсъда за разгрома на класовата борба!

В 1948 г., в дълга беседа с др. В. Коларов в двореца Крилати, ми разказваше за ужасите на Ежовщината дни в Москва и ме прави или лично сериозно предупреждение, особено в дни Сигурност да се пазим от такъв род увлечения, защото там ние разполагаме с непогрешима власт и доверие на Партията.

За едносрочливата прекрасности на ДС. да видим в хода на нашия ръст след 9 IX, всички грешки и недостатъци, които бредителски и вредителски прояви и лесно да се черпят разводени кадри с призвания че „всички са гадове и хайдути", аз протестирах и предупреждавах в ДС. ген. м-ра Христов и ст-ка В. Ганчев, кои сочех и носителя на тия недостатъци в лицето на гл. инспектор на отдел „Е" - Б. Зеев., Последният и сега за мен е едва тъмна личност с всичко антихуманно минало до 9 IX и с забулено настоящо. Тези мои „слабости" в ДДС, на „специалист" следствия по получаване на нашия „дубъл" „самопризнания" на подследствените му и с това разбиращо в отсъда на Правосъдието.

Аз не мирях да изучавам тоя системно на заблуждения и вредителски Забулдъ вашо се Партията и Сов. инструктори, които не виждат и виждат малоха да пропускат и видят истинского положение, а сиромашия и изтерзаности, които предоставяха мизерията и глад на население, не виждат отразяват истинского положение на нещата. Аз ясно и решително сам възразявал против тоя метод и в последствие, кого б.е. на Сл. отдел, последователно сам предупреждавал за това. Можете потвърдите и особено Христозов, комуто кого лично на ЦК аз бях имал задачата да сигнализирам. А в мое писмено отчетен доклад от 1948 г., аз на основа анализа на цифрите, които ние получаваме в ДС. предложих без достатъчно отчитане и вина. Аз заявих не единствено на Христозов, че нашите следствия по видяла против чувствения на следствения апарат на СССР, които ни учи, че не трябва да бъдат разрешени и завършвани на едва сериозна обективна разработка и да дадат юридическа сила на справки и обвинителен материал. А ние ги получаваме почти винаги от прокурора за готовия. Винаги ние все „лично дадоме" задачите хора, които дори до тъй ме са били и разработвали (случаят Л. Пенкевски, Ив. Колев и др.) и получаваме с нашите и общи въпроси да искаме сиг. тях да се произнасят в шкирятови в нашата задача простъпки, които ние сами не знаем. Непрекъснато и отдавна бранове разбирам слабостта ни и се пазим, а другите спрямо невръстенината си фанатизъм и изпитания се „произнасят" в нашата фашистически недвижимости, за да а сигурност за изгодните лоши до следствието. Заговорът бе на Христозов и Ганев, да получа от бивши полиц. комендант на София А. Богданов, фашистически „самопризнания" и Н. Мечков му дал уж инструкции за диверсионна терористическа дейност. Аз получих от А. Богданов „признания", които се едвих обръщателно против изпитания на такъв начин без да бъде уведомено за тъй ПБ на Ц.К. на партията. Непрекъснато не изпитавах.

По следствието на Лепоглавския процес, н-к Л. Кирилов ми докладва, че задържа Н. Кирилевска, подмина по едно от помещенията, вина серизна вина и може да я освободим. Г. Гашев обаче държа свят н-к Марин Гашев при Кирилевска и последната и дори умолява или да лиши в сада и ще я оправдае, а ако Кирилевска остане, все ровно ще я сгодим на 5 год. Кирилевска се двоа при Кирилов и му казва, че тя ще приеме да лиши по да си излезе. Христозов и Гашев са доволни, защото Кирилевска е „приятел" и „наш човек" искащите лица. Следователите на Св. Богданов се обединяваха в „комитет" за закрие недоследствата по худово да се приключат. А как бяха подготвени свидетелите Н. Дерменев, Дебе"" и др.... Христозов, Гашев, Ангелов, Дончев могат да потвърдят много за монтираните присъди и фалшиви съдии за които Мозгибиро би следвало да знае.

По следствието на двайсетгодишните наемри – осъдени американ. адвокат на една бременка проститутка. Тук бяха създадени фалшиви президенти, които разкриваха и в ДС. и вън и в ред. Главните подсъдими, които за изпълнение на действия могъщо да бъдат разобличени, бяха насилвани да пробват фалшиви признания за едно механично сходен шантаж. С Зинов и Михайлов се процедира тяжко, не толудяка сиз следствия, а следователя Г. Начев отъ се доде остъвка, защото ми заби, и ще го съди. Официална медицинска експертиза установи тоя факт. След процеса, аз отидох в Кодиаса на Христозов и в присъствие на Гашев, сядих между по два следователя и хора и в нощ нанесе много неприятности. Христозов изтрия видяно разследвания на следователя Л. Янев, и щях фиш чиеш да потвърди в оставка моите показания. Гашев и Христозов бяха много недоволни от моето „влошение" и викаха да мирят следователите и за дето са говорили пред мен по наниква на следствие.... Аз заявих на Христозов, че ако висши полит. съдружия фалшиви показания, то те трябва да отговарят с значение на ЦК и ЦК.

По следствието на р-на Пинеров от фр. „Пагарт", водено от служебен на Зев под ръководство на Съветския инструктор Шрифрогов. Изпрати ме и искат да изтрия арест на 7 души уж заговор на ЦК на лесгер. организация за които арестувания Пинеров потвърди изцяло „признания". Христозов даде Окръжен за арест. Аз предложих да дам 21 следователи за усилен непрекъснат разпит, ЦК на Пирина бяха сигнализирани за нов „успех" на ДДС... Следващо аз вчинихме разследвания материалите, аз сякаш се уверих в изнасянето на „признанията" на Пинеров, и по силата на заповед 50а с много аз имах дадени посредник по арестите, отказах да изтрия арест въпреки натиска на Христозов и това че Съветския инструктор ръководи работата. Изпратих и сам разпитах Пинеров, разобличих го в нагли лъжи и по катедрата кога с ред обяснения е вкарано е измислено. Отдела потвърди повторна проверка, установи действително че всичко е лъжа и Пинеров се освободен, а аз не арестувах никакъв „ЦК".. Аз съм уверен, че ако бях сляпо арестувал 7ми души, много бяха очевидец бременни комунистки, ако бяха подложени на „непрекъснат разпит", те всички щяха да се „признаят" и конструирания бяха бомби, а Христозов, Гашев и Богданов ще получат похвали...

Мисъл и много са случаите които ме карат да се боя в ДС как злоупотребяваме с власт и че насрещаме в народа жестоко на страх, а не на неприкрито доверие в нашата опитна и справедлива дейност на разкриване истинските врагове.

По следствието на Н. Янев, когато аз лично арестувах по заповед на Христозов. Едни от моите следователи, които бяха привлечени на тая следствие идва при мен и се възмути от постъпката на Зев, като с „курвешки методи", казах тъй и изразъ грубо се вмеся в работата ми да то дръпне в голям шантаж. Малко след безпрекословно изпълнение потвърди отъ да се самоубие, убори следователя С. и се хвърли или скочи.

Гашев и Христозов нареждат да се пишат хапки в пота на следователя работещ, да се вкара тоя Янев на Декоративна лекция и да приключи „следствие". В Справката много се доде в ЦК на се отмъсти даже за отъ на самоубийство а и изпрати едностранно справка за поведение на следователя от Янев. Аз и шотова се двоа при Христозов, бяхме в кръчма на Кино Ръдъ, и ми казах за тоя ге следственото се изпитвания, подлости а злоупотреби и нашата власт се декорирелера. Жесток ми Ядовитите дни. Наскоро ме поканиха от ДДС. без серизни мотиви пред мен. Аз влядох при др. Г. Чаушев в дома ми и той на секретар на ЦК ми казах че ИБ трябва серизно да поеме в ДДС, защото „Всички работите там, аз лично ми доказахме че и много и др. Червенков могат да се предадат в „Мъжкото" спрета в месеца да се разследваме по нашите методи в ДС. Аз и сега поддържам това си становище, защото изпитах вреда на себе си силата на престъпното антипартийно принуждение. А нали като отъстъка хламнах на някъде гледал, които дори бях въвлечен да удрящия на едно шокова. Нелепо безумие, но ми вече могъщия своето безразличие на клеветническата вина на следствието, с подъл да не ще а разкрие пред Партията тоя безумие.....

Случайно по мой адрес и „признания" с какво и съгласно съм бедствия на Мра на Втр. Войски Г. Цанков, защо моите показания бяха свързани с лицата, които бяха взети насилно от тяхно провалено бедствие. Аз нищо не видях защо съм „документирано" моя арест и то „умишлено", „твърд". Сядам дори на 15 г. затвор. Страшно, ужасно и позорно!.. Отдалече апелирам да се бъдат изслушани и да бъда освободен от тяхно незаконно лишение, плод на умишлена фалшивост и на основата на санкционираните от Христозов насилия в варварското следствие над мен.

На 21 IV 1949 г. в 8 часа сутрина бях в ДДС при 4-та и II отдел, който ме бе изпратил с молба да поемна лична серизна вербовка по тяхната линия. Аз приех, когато ме поканиха Христозов да ме потвърди и аз влязох в кабинета на Криминалистическата лаборатория заместник гл. директор. След ½ час в кабинета влизаха главата на Зелев и с Ваадевски колт, с пистолет и тяхно резеле ми сложиха белезници и обзоваха резеле, пред смутените служители и публика. Аз бях изненадан, изтерзан и недоумяващ какво стана. Нито филм ли е тяхна или действителност и какъв е чудно нов гангстерски метод на демонстративното ми отвеждане? Скоро ми показаха, че не е филм, откарана ме в арест на ДДС като основателен враг-шпик в довереното ми лице на моята служба. Бях 5 години без съдбата и позорна съм се чудил. Пред моите доверени подчинени аз бях прекарал вързан, като бандит... Поставени ми неотклонно за мен въпрос: „Да говориш „всичко" по мой „договор", по „полицейската си длъжност" и чуй идиотщини?? Аз се засмях и отрекох тяхна архиварска клевета, по последовала безсъдържателна удари и наказание да стоя с дигнати ръце. Заявиха ми бе че имам с мен лица с Тр. Костов, що се удивлях, колко то бяхме провели с Н. Мехов... Поглеждах се ваш фалшиво и изкривено бях в мой дивиз. Аз нямах подробно да описвам всички хвърлени от инквизитора върху ми, за колко Н. Дворков казваше че следвало да го наградят за разоблизаторската му изобретателност, но ще изброя. Ето ли тях за до ухо бр. Дервенков и ИВ, тайна, които продиде авторитетното насилие и фалшиви измислици. Ето моя чуй сякаш тоя защо съм се „признал" в моята и чудовищни престъпления, колко за мой удивление, тъй като до 2 години бях силно, прямолинеен, немалчив и свободен по делото в абсурдни противоречия на едни елементарни обвинителни акт, който не издържа никаква серизна критика нито от фактическата нито от юридическата страна. Но нито моя глава бе срещу мен лъжа голяма политическа клевета на основата на окаяни лъжи в Христозовите уроци по мен, то аз се задоволих с случайно адвокат, чиято нетрезвеност хармонираше с цялата инсценировка. Когато аз в началото изтрях мокрите и потните на полицейски гъзи (колко по-приятно не мога да сравня с сегашните ужас!!), аз имах сили и сигурна плътта на нашата идея. Сега аз бях и изтрих без никакъв вина едно страшно насилие и то от моите доверени другари с обвинения против едно верую за колко аз ужасно се бях. Аз бях виждал и съм станал жертва на едно следствие, колко да „документирано" от „умелите фрази" вредителска дейност на Тр. Костов, дошъдещо и него и мене да се „признаем" че сме били свързани на политическа основа с него. Аз съм в изтъкнатите дни на това чудовищно обвинение, плод прекрасно че ще стоиша серизни години на ЦК, изтъкнах председателя на бр. Кесоров — инспектора Боев и му съобщих тайната: „Ерховщината вилнее в ДДС!" Две години следствено насилие, др. Дервенков,! — Ваканции ужилу да видят всичко от вас. В изтъкнатите години безброй физически изтерзания и носят ник смесени от жертви, мрачни изтерзания и глад. Ето ви няколко биографии от стотин гердани на следствието: Здравия съм непрекъснато пръв, при любов и мъчения, без абсолютно никакъв сън и почивка: Еднар 17 денонощия, още 11 денонощия, още 11 денонощия и още 8 денонощия... В мъчителните изтерзания на тия сеанси, ми поставяше с вирнати крака нагоре да стоя отгоре на подутите ми с мъчения крака. А в сериозните до вас се съобщаваше че съм се чувал на лъ и съм безобразничал в следствието. Аз изтръпнах че без загубил нормалните си рефлекси а всички от вас искат да проверя какво ще стане и с него при тяхно редене „слой 44 денонощия на непрекъснато вдение, пръв при постоянен побой и тормоз...

От мене отдалече се искаше само едно — да призная че на помощ виза Мр. Костов ме бях вербувал в анти вредителска антипатр. организация??! — Уверяваше ме Христозовите уреди при наш участък удари като синеха върху ми: Вратата с ужасни удари: удари по лицето, удари по главата, удари в гърдите (спомняйте Н. Стоилов), удари по врата с прозвище „Кадъчи" (автор Дворков) — удари от колко аз отначало не видях и за нито се налагаше с дни да ме мъчат и от арестантска храна за да съм „способен" и за подем... Отдалече можех да проверя добре тия клеветнически обвинения, но насилието бе неумолимо колко дружие и показания подписа на др. Червенков върху поставяния за моя арест и от тях черпеше сила за наш безотказен шпрот.... Изкаяните от мене показания бяха многократно и подробно формулирани в въпросите колко отправени до мене, с отклонения-

на обещания за сух хлеб и топлина. Отказвах категорично моя клеветнически кошмар, загдето искаха да ме провокират съучастник в едно тъмно политическо дело и то на основание че уж съм бил в мисленото полицейско. Отрудник.?? Ти ударих ми жестоко вонящия кагал на лявото ухо – Белега мога да приберете! Два пъти съм бяг с пистолет кагала за малките да ръжете – Чудовищни мъки до безсъзнание. Белега на десния ми полукръг мадите да приберете! ... Отвръщах клеветата.

Заслужена внимание изобретателното мъчение „Касата". – Поставят ме по гръб жавурестка да си вдигам високо краката върху релсовата коса, без да се опирам другаде, колко е безкрайно умирателно мъчно да хвана ходилата си. В запрещено безсъние и цял в пот подох пресвирещ сред ударите с дървото от моя жадач ... Това продължава часове и нощи ... Страшно, страшно, ужасно и позорно!!..... Мъчителното изобретение „Мерасперска рапица" – закачалките ми с белезници ръце превръщат назад и ги свързват с гайката на наметалото ми, щяха ги изпитвам страшна болка, хапанто обмалетъ и искам до ти спра напред. Падам в мъчителни болки и запрещения, по следвал остри рапици и дъжд ...

Изобретението на Дворцов да залее всяческом удари в главата – охлаждрен през чолото, докато се получи вечер от подутини на главата, колко след това потвят да ударят с Комприми сиї съединоната сатирска слуфба на „алхимичните" какъ ти нарича там... Ударите при това се придружават с вокалуитъ акомпанимент на подбойника ...

„Кошарата" – нова е дагунеца тъмнатъ стая, в една от ниските чрезъ на която ме завираха за да остра гръб си в тъмнината ниската, и щяха приведем, с часове да изтерзя на изкривяванията от запрещения крака, или по жъно до тъмата, докато пот от чело ми намокри пода под мен ... Ужасно, страшно и позорно е кого спомени само тъ мрачни .....

Следвам мъчите с Тъмницата, колко аз изпитвам кръвта да кипи с спомени до земята пред следователя! – Мъчени на религиозни диби в изгрева, до тук до убийствата умира при условие, че под от челото трева образувано да орси кръвта на следственъ мандарин, който в това време изпитваленъ нев песни. Падам изтерзан, но сини остри рапици возобновяват мъчителната ти поза. Страшно... През время на „сеанса" ми кара да викам „Нъатъ Гърна!", да клевеча Тъго и Империалистите и всъдъ невиждани говори с мен, който съм создал целия си живот в борба с Империализма и неговите агенти. Страшно и позорно! С часове съм заставен да вдигна с една ръка лявото си ухо а с другата да вдигам друг сеф си кибрилена клечка, колко отрезнено да гледам до бъдрано? – Идиотизъм, който може да обясни само Дворцов?!

Удари с тънка пръчка по пръстите на ръцете, колко се подувака, но дъщо сам изтръгнат и се плака – следва дъжд и несъни ... Удари с пръчка пръстите и мъчи по носа, от който се бе избелил, кой ми казваха че от нози нагъ на бикат. Пр. Костов сигурно се бил здосвал ...

Висшата фаза на физическите изтезания бяше „Масата". – Запис-кат ме седнал на висока маса, бутат главата и корпуса ми да висят, колко стъмнените ми мускули се сгъват до счупване при страшни болки ...

Шедьовър на инквизицията с мен си остава отдалеч физикохимическиятъ привод, който аз нарекох „висша шерлитъ", чиято потребност е длъжен да разкаже Христозов и неговите следовници „алхимиците" ... Звом ги говорка за натрявания на съвременните мъдреци, но подробности не мога да кажа, защото приподаях от адски болки и малко чувството че съм в кипящо казан. Разбудих се изпотрен, боя ръцете ми и краката ми бяха покрити с засъхнала кръв. С месеци ръцете ми бяха като чудрей и по мъчих да се обърсам на тях ....

Аз съм вече страшно изтощен от тъ „Процедури", запрещение ми се и с тъмни ще ме мъчат, докато ме свършат и „самоубиват", че съм бил доверен и чал на 5 клеен ученик и учка ми нема да ме изкаже и пр. говори и пр. ....

Ето при тъ обяснявам сигурно „изтезавам" и „самотрошка сиї" в несъществуваща Престъпление. Не изтерзя и мъчите бяха само принудата, колко ме заслони да спъна на изкушенията на лъжата и клеветата, дъбо сломяка изтрайвания ми вътъ, а желанието ми да оцелея и разкоря на Мадъмска лъжа, колко сега аз бяло описвам, колко гледа нашето дело и борбата ни и безмерното упорство кадри, работата и борим се честно в една напрегната и умъртва клеветна борба.

Аз зная вече какъвто иска следователят от мен, Тъмен добъ опит и богата следственъ практика за да задоволи вкуса на стръвно фанатизиранъ побойник-следовател. За тъ аз „аргументирах" се „Христов" на 23 ср. показания в страшни самоклевети и долни клевети против Христо, какъ следвателят искаше, а ме бяше квалифицирал и яд на Пр. Костов загдето по такъв клевет. замъ ме вмъкна в тъ изтезания.

Мъчителите ми показаха бъ сигурувани и с кръвта ръцете ми уж тъ ме ведоха в плевен за предателите и „ченгъ", на основа на моя полицейско бъде. Осъзнавайки от време на време тъ ужаса мой изтезания да се „признавам" и да клевета и Христо, кой разисках и изобличих полицая Крамотрив,

аз на 7 XI 1940г. отпадах показанията си с всички изменения. Последвах ме арестът. Подготвен съм да бъда включен в процеса на Мирчо с 23 от „Четвърти клевети, след които изтезах съчиненията, дал изкарвания аз обвиненията, защото не можех да изтрая безсонно рохкта на клеветническата тренировъчна група срещу Мирчо Ганев. Заплашиха ми се, че в закрит процес ще ме „скъсат" като подлагат и прокурор ще ми бъде Цачев (много злодеяния имал следователя) и с съдебни заседания от Д.С. Но моите показания за моя връзка с Мирчо, Н. Попов, Ив. Стефанов и др. категорично ми бе отказано. Понеже ми беше клеветата мотивирана против мене по случая на Мр. Котов, като ми се разкъсваше, и каква вината преди само от двата ще ме обвинят на въжето, а аз пак как да се отказвам. Насилието ми върху ми се случаше и то ата с постановка изкуства да „разберем" враждебна дейност развивана от мен в Д.Д.С. Че съм бил подстрекавал Съв. лекции (???), конференции сред на Димитров, Кадрев и др. - вътрешно мое отношение „приемо здравото Димитровско ядро в партията" ??, мои уж вербовки на хора за организацията на Мирчо и пр. безумия... Сега аз всъщ разбрах, защо съм моя родина в ДДС, колкото съм слобода и грешен по нейната организация и всички злоупотреби и недоразбирания следствия, самотелни случаи и съдби — Вашкевича посочах в моите показания като действителни фактори. Които аз сега учено тренирахме и превъзпитано изтъкнах за да предотвратя се исканото от следственото враждебна фирма. Ето защо моите лъжи в показанията ми имат провидно проведоха фирма и това бяше моего достойство като помогнатия и проведе при определянето ми сюда - Слабостите превръщах в предварителни престъпления, неудачите в саботажи, от болните нашу и съветски сили за вътрешните борби в миналото, аз леко напрегнах боева пропуснатата програма на изменящата прощъчовитка организация. Участието ми на разводъ на партийната работа в левосектантския период придаваше по-голяма сериозност на самоклеветите ми. Стигнах по-силно изнуждения арест на и човек по отвратителната разузнаване ?!... Черкех се до неудържимостта и сред ужаса на страшни мъки изпуках като луд в неодружен смях за „удивяване" и да ми следовател Ковачев... Необяснима ми бяше такова поведение при следствието и пред мен се разгръщаше старо-кинематографски филм за който аз нищо нямах сценарно....

При 20 I 1950г. бях изправен с нови обвинения - Не беше ли казал наш вярващото да сега (??) - Готвели сме били преврат против Димитров и аз съм бил в центъра на заговора? - Сами шизофренетични мозъци мислеха да съчинят това и да ми приписват такъв „обвинения"... Но аз посмяхах новите удари в основата и изумени, нямо прозрях. Чрез чисто бръмчене въздуха на диалектичния смисъл фрасна мои следовател... Пук това умно и съгласие с действителните мои грешки по лекоуровото мои пътеви за които аз съм разказвал без да се боя от истината. Но за да ме изкоренят бързо разлучи и най-черен и пъкъл ме заплашиха да признавам враждебни „походения" с моята секретарка, с бившата отговорничка и пр. Искам признания дори и за отношенията с сестра си и бабата на Христов (!!!), които аз носех под заобленото имена...

При това нови „дъждове" през I 1950г. Дворецът конкретно твърдеше че Мирчо бил основен враг в СССР, и той бил признал за преврата и че аз трябва да говоря сега „не взирах на мен, като явно ми се сочиш или кого. Тяла нови безумия почна с много насилие. Подвергнаха ме на тръба да стоя на отдавнени ликвидирания в партийна делото на стари и нови кадри... За Вас Д-р Мирчев дори Дворецът ми „разреши самоубийства" пред мен и допусна чрез отровимо да го сляпа за Димитрово - Мене как хвалеше и гамечеше го ругаеше пред мен. Сигнали жувания „дъждове фрасканото Д. Дичев" и пр. разузнати гаври. Заявено ми бе дословно че ще ми подробно вестника в чорбата до то цял, след как видя че „моите хора от ЦК на ЦК" вече бяхме изхвърлени. Ясно стигнато бяше изувания че не бил дал дъвреца Враца за балсамирането на Д. Т. Димитров... Казваше ми се: „Е Стефан, и пирамидата секретаря на Партията сега къде са? — Врачове са и Мирчо и Попов и Цачев. На основанието беше на тяла постоянните ми въпроси, аз спрях подбуждането с думите че: „Що говорят!". Но се боях да се кича с най-чудните мнения престъпления, а чувствах беше возмущение от изцяло на Попов и Цачев които тяла лесномислено си сигнализирали мене арест, аз по-вече не бях ме изнервка. Виждах в штуката отличаване от следственото добър признак да се отрови тая безумна следствена кауза. Ето защо аз пресях да произведа Попов за помощник на Мирчо по прокурора, а и Цачев слуга е знаел за това. Аз как най-горчив и отвратителен, сиромашкото говорех с най-тяжкото работа и най-черната самоклевета: Що арестувам лично Кадрев, Дерелиев (най-силно, имал. да спрятяла !!) за да бъда др. В. Червенков, какъв добавяйки тоа е учил в Москва в М.Л.Ш. ... Какво по-голяма престъпление можех да си пресъзтна? ... Смях се над самодоволния следовател (Стоянов) колкото си, тяхните довели редове, които аз имах тая фантазия...

Като се върнах в килията, на мене ми носят, случайно и г-н Никола Минев, чиито родители говорех за безумието на следствието и принудите се сам се калиф на криминалните лица „Хечкел"... Вмъкнах в показанията ми нарочно фамилии измислени и за „Тай Бордюрс", хулиганското прозвище от щетовете ми разговори с Христозов в мнимото, защо сякаш поне тая разбиране прочетя и забърканото си следствие... Но това се оказа против с мене сама – сами срещу!

След няколко дни бяха чели клеветническите насрани от „Синята книга" на прокурор Трайчо, Кирилов, В. Жечев, Ив. Стефанов, Н. Попов и др. писали и говорили за мене убийствени измислици, те чрез заплахи за моето волно-стрелкомство. След вълнено мълчание, аз непрекъснато мислех за среща с всеки от тях за да чуя контр. как Н. Попов, би могъл да каже в очите ми такова чудовищна клеветна лъжа срещу мене и защо е писал това. Аз и сега искам Партията да направи тая проверка. На мене ми се отказало всяка остра свобода и на делото бяха представени безчетни доклади от клевети на арестаните сигурно до смъртта ми душегубства по тяхното следствие и прокуратурата. Аз и сега смятам че изтъкнатите на разглеждане на нашата по моето обвинение лично чрез тия живи свидетели, които Партията обяснено ще разкрие, кого ги освободи от страшния чинта жинхеза на Д.С. свързана с едно страшно следствено насилие. С тяхна ръка се сложи зловеща на клеветата.

Тия моята сигурно моего „призовани" и „разпитани" по измислиците от следствения превръщ. Какъвто отбелязвах единствените сиротени по моето следствие, аз съм се бил „призован" само след дълго „дъмпе" и умрение, когато не сочат като принципно бяхме ни заплашвали бранденбургет (???) – Я прочетох малко е тяхна, че едва след като разбрах добре какъв тъпо се чака от мене, и то „след дълго дъмпе", аз тогавах сетивостите си не разчитаха „призовани". Следователят играеше роля и с страшдъчно ми изпъчване и гладоб и ведъра след „призования" ми увеличаваше добрата на хляба. През януари 1950г. аз остатъка отказах свяна показания, но изпълнителят следовател вика! ш...ш...ш! Мълчи! Сам Попов беше се принуден. Аз тогава открито му казах че Ив. Попов е бил да говори тая лъжи. Портрета мене да приеми и това.

През II 950г. ме преговориха на нов следовател, юрист, да уточнят чрез подробностите тъко моите общи лица, клеветническите и самоклевет. „призовани" бяхме по мене да ги давам „на бек", до ангро, и лесно се справях с поръчките на всяко разпит по сего при подробностите лъжите се оказваше фантастична. Изгрев, не се отказвайте с новия следовател плану, старото лъжа за моята вербовка чрез в полицията от Гецев в 1935г. Дъжд за тяхно бъдещо бях едно да ме сочат на тая полицай. Тогава аз отказах че лесно да и „призна" че Прамбаров в 942г. ме е вербувал, но прибавих ме е Св. Кожухарев, защото знаех че той е жив и чрез установи противното. Следователят тогава ми заяви че те са били приведени какво и в 942г. сам имал добро доказание и за това бяха да призна измислицата с Гецев от 1935г. Сега натова се натрупаха моите „призни" и се изтъкнаха сигурно варианти че Прамбаров ме бил вербувал, защото очевидно бяха го всички окарали и тая да подтиква тая лъжа. Щастлив бяхме вече „документирани" с очна сигурна, колко аз само се усмихвах на чудовищните измислици на полицайбоите полицаи – усмихвах се най-вече на следствието...

Сега отиде на новия следовател „да уточни" редица измислени лъжи, аз бях изваден от затворнене. Исках ми разни варианти и дати за моите вербувания от полицията и Бурадо-за врежка французин – Изгрев и доста измислици. От логическите ми и чрезвъдни обяснения по тая зле забъркана клеветнишка каша, отначало се слуши и новия следовател. Аз повторих сами и до 14 III 1950г. отрицателно, с протокол в кабинета на г.г. инспектор ръководител Боев, отхвърлях аргументирано тъпа лъжи на насилието и заявих че Еротъчната господство в следствието на Д.С. бяха тревога и исках среща с Пр. Ф. Червенков, Христозов. Жака при известна загриженост и засилваше на новия ми следовател (за него тая бе мъжрат даже пред мене от г.г. инспектор Коен?), аз в периода от 14 IV – до 17 III 1951г. сам писал показания, които отговорили на истината и разобличили следвелите лъжи. Тези показания отгаче не бяха изгодни за предумерените изводи на следвелите и за това то ги изкарват, но аз смятам че варианта може да ги замери. Взрив ми се почна нова фасиле с безсънени бдения и искане за признат 80% от сигурните лъжи, които следвелите ги кореспра в мозъчните си идеи и не допускаше от него очевидни несъразмерности. В резултат на моите разсъждения, че в едно отрицателно нарт. издание, казвото се Синята книга, бяха отбелязани мои доноси лъжи и клевети за мене и с това бях лишен и политическия ми живот, аз потвърдих самоубийствените „признания". Физически бях изтерзан книга е решила въпроса с мене а и физическите бях сломен. След два опитани опита за самоубийство – не успях (Конвоят охраната ми с подърда да вземе револвер и се удрях, бяхме с вързани ръцете на гърба, мъчих се и чрез гладен стачки да умра, но уви...) Тогава остановяме да дойдем до настоящия момент. Две неща подкрепиха мене да дойдем до сега. 1. При абсолютната ми отчаяна душа и съвет за изпълнения ми невинност, и при най-тъжните редуи аз создадох в ума си мои

лирически новорби да Господа да брои ми, за миналите - черните г. г. Искат да ойнчка и основе както сиволта на моята безгрешна и праведоледана преданость към социализъм.

Внезапно обстоятелство ноя ме изтъкваше да реша. Аз да жалтна по добре и по скоро да и разбрие тази душевно-унищожителна каша. Аз бях зашифрирал скритата тенденция в моите показания, в които сочех на убийците за това душевно.

Новият следователя не ме е бил - той само безпрекословно ме хлопаше дори ми разбираше времето. Надеждата ми беше моя да получи само веществени доказателства за „вината" ми, а изувките, които щяха че са свидетели за моя грях сега ми бях съюзник в запитванията ми бях и сексуалните дадени и по отношение на моята лична история бях в ход..... В. Казарлъка, който бе разговарял с следователя да „предчая" че съм подписвал декларация за измяна, моя обяда да не ме лиши нещо от моя живо ще се заинтересуваше в неизбежрата на лъжа. Но тъй ще успеят да обяснят ли... В новия начин на подготовката, имаше се от мене вече четвъртия вариант на времето, да моята лична вербовка от Трайчо и Грк под прикрилата: „дата, час и минута!" Нечто, какъвто никога не е било, аз не можех сега с такова астрономична точност да съчетая, без да ваша в противоречие с полицейската клевета, която в подготовката не знаех. Принудих бях в IX 1950 г. да отхвърля напълно всички свои показания с формулата „подтискам ги но не са истина!" - Макар че следователя и опита да ми помогне и замъка изкаяти нередовни показания (приказки от 1001 нощ!) че уж в 1973 г. арестуваните от Генерал-полиция му съобщил и и Ст. Богданов бил се отчел в полицията и бил честен човек!?.... Тогова аз наново возбудих делото, че могат да ме убият, но не мога по вени да подтискам тая лъжи. Казах ж подтискам показанията само да се спася от тая следствен ад. Озлоден мл. следователя - юрист, който аз сривах кариерата, ме хвърли в коридора вечната, бос, не малко, с белезници отзад. 100 дена коридор!!! 100 дена! Чувате ли какво зло и безумие. Бях на голяма усилия през всякакъв времена проф, а искаш да не съм ме виновен да следовия уж. С белезници съм държан по вени от колкото години, които го слагаха отзад, заради „острия ми език"... Бях смъртно изтощен и изгладнял - давяха ми хапчета витамини и кръвоусилващи сирене, а не храна за моето увреждане - моят садистическа филантропия. Беше изтъкнат аз на 6 м. гладен арестантска режим... Бях се превърнал на бухнал гладна фигура над която следственото цинично се подиграваше, а скотското умиление да се изкарат до васкта сянка изчезнат, които и тя днес не мога да изтрия.

Аз моите всеобхватни показания дадоха на следовия. Една фатална съдба ме беше сблъсквала с Трайчо, в смяна на домашна близост, и аз трябваше да изкупвам вероятните предположения за какъвто съучастие в неговия престъпление. Аз не знаех с какви мотиви измами и насилия и от какви подбуди Трайчо беше накарал да „повярвам" доста с друг „свидетели" за делото ми и да пишат безмислици и клевети, че уж съм бил полицейски сътрудник, аген. агент и др. чудовищни лъжи. Фактите е обаче не нито за едно от тия неща книги не сочи нещо конкретно, изворлиско и др. Аз бях завиден на хладната на клеветата, унищожен политически, мъдрилка пред цял народ, пред семейството ми и моето бъдеще а съдбата присъда 15 г. до конец.

Аз съм сто с абсолютно спокойна съвест и въздъх лекота моята фобия пред никакъв или ревове, аз направих всичко колко можах и колко зависеше от мене, да изкупя вината. Всички „факти" - клевети и самоклевети в моята чудовищни „самопризнания" са напълно доказуеми в мъчното безмислие и лъжи. Живи са полковника Краматоров и Георгиев, които тоя безсрамно лъжа и в съда. Аз вярвам обаче че Сов. Съюз, Народността, Цял всякакъв разумен кодекс, Кой ги освободи от изнасилата на началника срещу Д.С., да получат от тях истината. Жив е Генерал Никифоров и целият екипаж от съда който ме осъди на доживотен затвор в 1973 г. И от тях Народната може да получи истината по правилата да не ми се даде смъртта присъда - съгласно с обвиняемите уплаки и на Сов. Съюз и на моите близки, които аз сега хилядо пъти проклинам! Жалоби са всички ръчно подписани и свидетелите от Трайчовия кръгове, които биха би в смъртен страх за живота ми са пели и писали клевети че „Жаки" и „Зуки" от Трайчо че съм бил уж и аз сътрудник на полицията, и аген. агент. Сов. Съюз, Народната и моите деца не могат да не намерят нити на истината колко слугите тия свидетели: Н. Поповски, Ив. Стефанов, Н. Жив, и др. Спокойно и обективно аз опитах че имам нещо общо с изменените им показания до XI 1979 г.

През м. юли 1950 г. следовият ми показа самоотчетните показания на Стефан Петков, мой бивш подчинен и-к в ДС. Що поздравка с тромпетно фрази: „В моята бродилска антинародна дейност ме вербова Ст. Богданов..." Показанията бяха писани лично от Петков и носеха дата II 1950 г. Те бяла съгласувани с моите клевети показания за дейността ми като „трайчовист" в Д.С. Тия показания и сега са ми делото ми, а Ст. Петков, за щастие

не само че не се опита подробно да ме и изудаси свидетел на прокурора. Целяла на целвата свобода е била опита да е подсили евентуалното обвинение на обв. акта срещу мен. Аз отсъствирайки по процеса се видях че Сп. Петков е забрана на въпроса на гл. съдията, дали е видял в мен вредоносна дейност. Тия сми му уж говорил нещо за подслушване, но то не разбрах дали е било вредоносно?! (Сп. Петков е от 20 год. член на партията!).. На мъдрата ръкавица са ръце...

А. Прамотаров не мога на процеса да потвърди и вината замъгла на въпроса, защо след 9 IX 944г., на следствения пред Сов. Командване, всичко е разглеждано дело и процеса по мой провал в 942г., тъй, Прамотаров, не е съобщил „фрайта" че съм бил вербуван от полицията, майор и подробно е разпитван за моето поведение спрямо пред полицията. Едва сега, след 6 години, Прамотаров „прави разкрития" с закъснението на едва арестуван в окаяно положение и в мизерия-ада и непровдоподобна фирма.

С огромни усилия и могъ би не без технически грешки, аз се опитах в моите открити и искрени показания да защитирам истината, колкото да остане едва дъх кого доказателство на Партията и моите деца, и той щедро написаните самохвалевки в откритата текст, са само плод на заблуда. Така, аки се взимат моите показания от 15 VI 1950г. (приложени мисли или делото) и се подчертае всяка първа буква през всяка двадесета дума ще се получи приблизително изреза: Истината по моето следствие е че с чудовищни интервизии съм заставен да продиктувам невярни неща. Никога не съм бил агент на полицията и вражески елемент... По напатък от дата 16 VII 1950г. до 27 VI включително, в началото на всички ежедневни протоколи-показания, като се подчертае началото на всяка нова буква ще се получат тексове които отразяват дантелоно в откритите показания. В показанията ми от 10 август-стъо.

В моята „разкайвателна" декларация писана по поръчка, която бях в стъодкевния коридор, като подчертаете началото на всяка нова дума ще получите „Порядна измислица за спасяване", вместо откритат текст в който аз се самобичувам като дарвинист..... В показанията ми от 21 III 1951г. (и приложени или делото?!), в началото на показанията, на стр. 79, всяко нова нова ред и на стр. 67, като подчертаете началото на всяка нова буква ще получите категорично отрицания на откритите показания при нова изгодна съдебна.

По напатък, аз искам да се спра на наш недоказано обвинение в това следствие, за моето откритие и без боязъ ще говоря, защото то е двигателната пружина на моето обвинение. Обвинен съм в антисъветска дейност! Да, аз имах безапелационната да се спрятам с някои съветски другари, които работят по нашата линия в ДС. Като съветници. Спрените ни са бивали принципиални по отделни практически въпроси и аз винаги съм ги информирал кое мислим. Така че и по моето излизане до МБ на ЦК в I 1948, по препоръката ми от II отдел, пак де и по спра ми с Ш.-сов. инструктор при Х.П.В. случайно от Москва В.М.И. сам се произнесе че прави в случая бях аз.

Аз имах невъзможността да влиза в спор с гл. Вул не едни отворени от Хр. I. Данов, ЕКК установи че правото де не на страната на г. Вул, но конкретна остана от мене, защото аз бях пратен от Юнов да се разправям. Независимо от всичко, аз близко и дейно съм сътрудничил с гл. Вул в службата немах заслуги от него и по делата съм арестуван. От него аз научих много. При едва свои пребивание в Москва бях по телефона потвърдени данни за моя крупен агент. Аз имах неблагоразумието заради след това, при моя посещение др. Меркулов в МГБ, да му кажа че агента не е на Вул а мой. Тая моя самонадява и ясно-недоволствена прогноза де едни новат генерала Вул да намали сложността си към мене...

По въпроса за работата ми тук в Д.С и помощта от Сов. съветници, аз съм писал лично писмо до гл. Федотов в М.Г.Б. Жук вероятно съм направил грешка, защото моята критика е звучала като клевета, моята ще общо неверно не съм писал. Аз съм се учил от отрицателен опит на сов. другари по линията на разузнаването още от 1937г., когато бях привлечен по тяхна линия като групиовод на звена в София, Варна, Шумен. При привода в 1942г. по това мъжествено и честно отстоях пред полиция. Тогава изучиях в защита на сов. дипломати, прекъснах привода и запазих нерозкритата хора и радиостанции. Аз обаче, като комунист, никога не съм се дал да посегнат грешните, които съм заблеждавал дори у Съветските другари, като с това съм спъвал и наш добре поставен на работата. След 9 IX аз подадох активна връзка за помощ на ръцете сов. служби, обикаляйки съм страната с тях и в дипломатическата си разнокъсаност на моята още неовладяна служба, всеобхватно съм помагал на Сов. другари защото съм виждал че работата на е една. Дори съм изпадал в неловко положение в междуведомствени справки на

по тежки служби по изпълнение на лична и служебна задача. Поддържах най-добри връзки с Г. П. Ш. от легацията. В изпълнение на поетата сведенията, които той ми е давал, често бързах да съобщя и съответните при нас, а които изчаквах за мой лично контакт с Ш. непубликувах. Ш. дори ми бе казал да изчакам преди тях да сигнализирам за среща с него. Случвало се е и дребни справки за благотворителни, съответно на Ш. да ги давам през мен, направено или началника отделението „Е" и по-малко бързи. С тяхна се нарушаваше реда и плана им, а работата им е била обща. Аз съм казвал на К. и „Е", че желая да ми уведомяват за такива експрес задачи и съм се изразявал че съв. другари си бързат да заработят по-скоро отколкото, но има известен ред, който трябва да се спазва. Ето тяхна е то моето „антисъветско" изказване. Това аз съм го казвал без никакова тенденция с само да илюстрирам всемогъщата надпреварване, поне в нашето никога случай да не съм изпълнявал искане на съв. другари. До заминаването на Ш. от София, бях в най-близки служебни и приятелски връзки, по всички въпроси съм се съветвал с него и служебни тайни съм получил от него. Той може най-добре да каже за моята отношения към СССР. Чувствах съм се тяхна близка висота с съв. другари, че в моята фамилярност и приятка не съм имал разлика между българи и русини. Сега разбирам, че навсякъде съм се натъкнал с това. Тяхна напр. аз не бях съгласен с съветника Ш. че по-вече от година не мога с следствието на Ант. Диприх, като ще имало ценна находка и съм протестирал против неколкостната му задгробна работа на едва обикновена дезертьорка. Не одобрявах тяхна и тая основа да умре в ареста Д. – заподозрян в шпионаж в полза на Белгородския. На моето съобщение че арестанта му е умрел той каза: Нищо, одинъ шпионъ меньше!", а все пак доказателства не получихме... Когато аз се обърнах за помощ към него по много серозно следствие на Ив. Костов, тогава се задоволи с общата фраза: „Надеждата!"... Под ненормалното ръководство на Ш. стана и скандалния случай с Димитров от ф-ка Българ по който аз вече писах....

Уважавайки отношенията на съв. другари, аз не съм се плашил много предложения и често съм спорил с тях в работата, поне комунисти поне съм вярвал тяхна и с други мои ръководители включно и К. Аз сега разбрах че всички тия мои прояви, които аз поривисто съм имал, като резултат и на мой темперамент. характер, в съчетанието на моята заинтересованост, се послужили поне благоприятна почва за моето „оформяване" поне „троцкистко и антисъветски елемент" на общия фон на останалите класови обвинения. Може поне А. Югов и Хрушчов, които се говорили пред мене, по-зад гърба на съв. съветници, за техните недостатъци, гузни сега се бият да не би ответ в антисъветизъм – особено след югославския случай – и за това провокират до умъртвяването на моята фигура – козел отпущения и презастраховка за своето съветофилство. Аз обаче не съм скривал пред Ш. за всички отенъци и въпросите настроения и на Югов и на Хрушчов по-възникналите въпроси. Свидетел на прокурора по моето дело А. Алексиев говорил че Ст. Богданов го е викал с съв. служба да й помогна, но му е казал че основното му внимание трябва да се обърне в нашата служба, но моя не подкрепя никакова вредителска тенденция в тия мои указания, защото аз съм бил против поетата дружба за качеството на нашата служба едностранно и за нас и за СССР. Андреев обаче каза че е имало по висши нагореспоменати – Югов, Хрушчов, които открито са му казвали да не обръща внимание на ръководните... (Вик протестиращи на делото!)...

Аз се обръщам с настоящото си изложение най-напред към др. Сталин единствения надежда да разбере тая измяна, поне аз изгрях дори му бях писал телеграма, но съответно с бой е унищожен. Върху мен, върху моето на револ. семейство, върху 30 год. комунист. дейност от поне близо 10 год. в съв. разведка, е хвърлен най-мръсно и позорно обвинение. Аз съм бил готов, и сега съм готов всеки момент щом потребва да умра за СССР, защото моя ме е възпитал и изпитал поне десет в решителни моменти. Аз нося съветски дух в сърцето си и съветски мозък в главата си. Видрах удивителната чудовищна клевета, а не мога сам да я отхвърля и за това трябва да загина. Аз се обръщам към др. Сталин, към неговия секретар др. Молотов у поне лично бях през 1946 г. по поръчение на др. Г. Димитров, обръщам се към ген. Фролов, към В. И. Чуйков, към мои бивш другар Шишков Г. Н., към всички които ме познават и знаят: НЕВИНЕН СЪМ! Нямам абсолютно никаква пристрастност към клевета и да бъде антипартийно и антинародно дело! Вземете полицаите Ураметов и Гендов в

СССР, освобождаване ни от страхи за живота ми за да ви кажеш истината, колко е само едва-ли сам свидетелят. Проверка следствието през 1947 г. при Вул приеде на изпитание. Видяте показанията точно на следните полицаи, които лично аз нарочно сам заплашил живи и дори след кого имаха смъртни присъди ги доведох от екзекуция. Заплаших ги кого свидетели на истината, а не за мошеници против мене. Вие знаете че в 1941 г. благодаряйки на групата грешка на Сл. в. конгреса в Станчо, стана провал и ме сгониха на дъждовете и студ. Аз заплаших арестуван на съветските органи у нас. Съветската съдебна на гр. Вул обследва всички процеси от тия характер и моя процес. Разпитаха са били всички лица и полицаите, само месеци и дяла в разрез да Сов. следствие. Нямаше нито сянка от съмнение по моето тегло или. Гр. Вул, напротив, точно ми наблегна хората, според тях подлежащи на съмнение за двойственост. Защо щете да говорите това на мене сто е или не подобно нещо и за мен? Защо не го е сътворил на др. В. Димитров, а аз съм 3 год. сам Н-к на КРО? Аз бях награден след това с цялата си група с Сов. медал... Кажете за намиране на истината в Сов. власт и в нашата партия – да видите кое е накарало Прамотаров след 6 год. заплашен да си „сменим" и сам бил сътрудник на полицията??? Остава смешно и очебийно противоречието и в обв. акт, че Шр. Костов ми давал указание да унищожа всички досиета и следи за „нашите връзки с полицията", а най главните доказателства, единствено опасните живи свидетели, представя дори сам бях подписвал и декларации... – сам ги остави живи.. Не само че не ги ликвидирахме в време на чистката, но когато получават смъртни присъди. Зак ги спасяваме и ги пращаме в разрез на руското следствие – за да не разберат истинско кого обект.?? Смешно и глупаво...

Безумно глупаво и необяснимо е Прамотаров да вербова Ст. Богданов, а да го получи него шифрирт на заплашения радиограма, него пак „вербованият" Богданов да му разкрие всичко нелегалните си връзки с Сов. легация, него му разкрива пратите в София и Москва, радиостанциите и радиотелеграфистите ???. Защо точно вербованият и „поднисал декларация" др. Ст. Богданов бъдеш следствен в затвора сетак, с изпитанията от него легенда че организатори са нелегалните партизани: отец Дионисий и Методи Шаторов, които имаше и лята смъртна присъда а аз работата на Богданов знаех и ковар. Точно аз точно с цялата на живота си защитавах СССР и достойнствата на комунизма...

Аз наградих си близки роднини и други причини за въпитанието ми в тия натъртени и чудновати изпитания. Искам да си обясня точно с моя остро характер да приемувам полската безотговорно, кого не се съобразявам с лицата изходящи от точно и сам комунист и кого чувствах гордост от дома широк политически за да не ме е страх от гонения. В миналото аз сам хранил и скрито сам демонстрирал най точни чувства към др. Костов, и тъй след др. Димитров, за мене е бил най голямо чувство на Партията и Правителството. До решенията на пленума на Ц.К. по наушничеството на Трайчо, последните бе да мене кумир. След това обаче аз спрях всякакви връзки с него и него сам се срещал с него само сам го видял. Когато чух че се водело следствие около него, следях в ДВС при Христозов и в свестника на съмнения около Трайчо ни казах следния факт: Когато в 1942 г. по мой арест ме бяхме инспектора Й. Иванов, на моето управление тъй ми хвърляха репликите, че и др. Костов нищо не писал, но бил казал всичко.... Точно аз го спитах точно за полиц. изрик и по ми бе напрежено внезапно, да сега си го припомнил да е правдив. Аз дори лично отидох в Цръ Завор, намерих че Й. Иванов е в затвора в Сливен и поредох да го извинят и предадат на Христозов....

Аз недоумявам защо в моята протоколна голяма провъзгалоност или Трайчо, кого ми чете на ИВ и зам М-р Председателя, се изредих мрачно бруталски връзки? Та кой не благоговеше пред Трайчо и по го хвалеше? Нима не бе Христозов него, кого врагайки се от никакви срещи с Трайчо ми говорите в кабинета си: „Бай Трайчо е за нас министер, защо човек е, а не бъчв..." Добоматийто ми настроение или Трайчо, кого никога не сам подозирал в антипартийност, аз изразих и в приборарлого изпитване на Партията му, заедно с тия на Костов, в чудовища, кого. искаших за това разрешение от И. Ковачев. Аз лично доведох Трайчо да си направи снимка в фирма „Изкуство" и после си изпратих Картичка с автографа му: „На Стефан, в знак на другарска!". Аз щастлив с голямо него любие.... Характера ми да се увиря невъзможе без с замаляване на да свърша голяма работа, бе причина за организирам изселването на евреите, от които в страната се получиха милиони долари без да изгаряме

нещо. Но и тук бях принуден да признавам че средствата които са влезли във отношения за Тракийския институт. В случая съвременно лежите сметки, които чешки хора са отнесли в БНБ, в Ц.К. и Христов...

Всичко в моите показания, ако не съществуваше този сериозен чешки на отрицание, които с голяма мъка сам включил, че са намерили в едва последната лютивост изродени системни лъжи. Аз съм взимал по тръгнали действителни събития и обстоятелства, които обръщах като Хегеловата диалектика с краката нагоре т.е. обръщах сам всичко в аргументирана враждебна форма. Тук аз несъмнено съм проявил богатия си опит, следствена фантазия и навик даден на Висшия белетрист. Аз не случайно нарисувах стотиците страници от фантастични показания сценарии за филм, който за ужалост се оказа мой провал, мазнер и отвратителен, защото е на основата на краеугълната смела или социализма наша страна.

Чувствам се задължен да отнеса моята болестно от лъжи, народохули и предателства, които две години ден ревниво трупах от мир следователя, като документиращи на голямата лъжа по „Престъпната ми вина". Над 800 страници най тъжни показания от които сондиране на истина имат само три, висящи от 14 IV - 14 до 15 г. В тази истина е една и е неизменима. Ето е:

1. Ст. Богданов никога не е участвал в никакъв и да било антинародец заговор с Др. Костов или с когото и да било! Отношенията ми с Др. Костов, на близост са били на основа на строга идейност и на моите всестранни чувства към великия комунист, какъвто съм го считал до пленума на ЦК IV 1949 г. по идеологическите му уклони.

2. Ст. Богданов никога не е бил вредителски и антисовет. елемент. Жалка обвинение е над тъжната убийствена клевета за мен и семейството ми. Аз достойно и с риск на живота си, в дните на най черната реакция и терор, изтрайсетгодишно с години робиях смело в редовете на Сов. разузнаване. Моите предназначителите на Сов. Съюз, над голямото ми недоумение, да помогнат да се разбули тайната на невиждания ми отзорване или да вземат безмилостния ми опръгнал живот...

3. Ст. Богданов Никога не е отвял пред репресията и терора й, имал е достойно държание през пролетта 1942 г., когато е доказал боевата организация и честа на следовата и полицата. [illegible] и не е предал [illegible] Но [illegible] на [illegible] на [illegible] пред полицата за изтезанията си, а над мене да е подписвал предателска декларация за сътрудничество. Такъв позорен акт би означавало че той е станал съучастник в убийството на брат си герой, разстрелян от фашистите М. Богданов. Монтирана с полицайските „свидетели" която доказвала моя трудовищна лъжа, че съм бил уж с.г. на полицата, и в сгда, с обрязеш на най голямото клеветническо престъпление за унищожаване на честни патриотични кадри. За честа на СССР, за честа на нашата Партия, за която аз заливам невинен, моля да бъдат изгонени и наказани авторите на тази вражеска акт.

Забъркано беше пред сда невъдеянето на полицая Крамотарев че уж в 1944 г. когато ме арестували и закарали в Полицата К-на Тешев ме изтръвнал моя свой човек (дрязка лъжа!) т.е. бил съм сътрудник на Тешев. Беше добре, но че тая стар вариант силно следствие обтъкрил, а Крамотарев лъже по инерция. Ако аз съм бил агент на Тешев, защо тогава ме арестуват, когато аз съм „внедрен" в такъв важен сектор и в такъв изтрелнат политически момент? Моят сътрудник е чешин на полицата, а тя го арестува?? Защо ако съм бил сътрудник на Тешев тая не получи връзките ми с Сов. разузнаване, а от мен самия Крамотарев бяло искаше дипломат. лица, какво аз да поискам за да имат материал за М.Н. председателя Филов, да отговорел на протестите Сов. Съюз по изгарянето на Консулството? Ето тъй изобличителни въпроси, които аз отправих и към работещите ми следователи, те продължително мълчаха. Те уж полицата спасила че не ме [illegible] Тешев че [illegible] и несъобразности, които само да свидетелстват на очевидни!... Но ако съм бил сътрудник на Тешев, защо Крамотарев ще ме вербува повторно и защо ще му подписвам декларация? С безсрамни и гнусни лъжи Крамотарев - ръководителят на следственото по мене арест, началник отдела на полицайското АТО, организатор на бандитското нападение на Сов. консулство в Варна, по едно стечение и умрях нагло и мъчи да се измъкне от разобличаващите го въпроси какво е предал в случая Ст. Богданов? — Уж по поръчение на тогавашния К-к на Д.С. Тилов (изпратил след 9 IX в Испания) то Крамотарев получил задача да не дава о чете какво ще поиска Богданов, а само да получи и предаде и „предателските" показания. Лъжата за роля на Крамотарев като тогав. лице е очевидна, защото то разбрах

дълго наше следствие. Не е излишно тук за да се избегне разбирането, че само пресъда фактъ за предателство, а такава няма и прилагане няма да бъдеше съгласно на Новаковъ, който и без това го имаше, а само той знае какво бих предал Богданов...?! Лъжа и позор за малко следователи, а не за уважаемите и честните граждани!!

Аз съм невинно съдрян и съгнетен, без да се гледа на цялото видимо на скорошното клеветническо обвинение срещу ми обвинение. В общото видение на малко следователи да сторят измъчата, ме оставиха в изолационна стая с 15 кгр. тежъ при враждата на народа. Сега ми остана по силата на фашистката логика, с полицейските мъчители свободен и по бездушните тръгнеш за клеветната лъжа от предателят процес. По обвинението в корист аз ме остави напълно защото обвинението да прокурора и пук бяше смисъл. Чий кой и от кого съм обиден, дори и не задружаните у мене кой и дечкото имот имаш и назначен чиновник. Аз предадох на отговорното на дечата ми и мои вещи, которе имам от труд 9.IX.1944г. Все бяхме сторени сума с колко участвах в построяването на Копер. училищен дом за пострадалите от МВР - „Ал. Попов". Бях председател на комисията и достроихме страдата, которо ме арестуваха. Сега да бъда убит и умрем в Кръвта и безсмъртие се чрезвери защото няма нито едно фото аз да съм използвал сиротата за богатство ...

Остатка единственото и убийствено нещо в ръцете ми, че съм ученик гимназист. Когато чета доклада на бр. Червенков от 8.IX.1954г. аз плачех от радост и добровол, че съм изгубен сега. Защо съм в затвора? Идя ми да разбия всичко и да изляза и да кажа на Кайо и да бъда сякъ, как аз работя и съм работа за социализма. Обвинен съм за враг? Възможно ли е това? Да....

Моят живот при нова изследване е безмислен. Жена ми е мъртва, синъ ми, в войска на партията и не могат да бъдат фашистка страна се отвратиха от мене и ме изгрозвят от мене. Мечтите при дена когато съм партията съ бяхме съкровищата ми. Другарите ме гонят като враг.... Аз искам да достигнем последната дума на Сталин. Заз и на [illegible] ... [illegible] ... ще надделеем..

Аз съм готов да всякъде жертвата Родината! Всеки момент ще изгоря за нея. Цял живот е малата. Ако партията реши да живе нова знаем да бъде готовъ в срок на това мое изложение, да разследва и изясни всичко мое незаконуване позор.

При всякъ случай - дали ще живея или доживея до справедливото ми влизане в партията и живота, или не - аз видях ясно светлите чувства на които ние отдаваме или Социализма и Комунизма! Лютата съдба на отделните единици няма никакво решаващо значение за тъй историческо, победоносен ход. Мечтите последни дни са:

Да живее СССР и др. Сталин - опората и знамето на победата на народите!

Да живее БКП - организатора на победоносния социализъм в България!

Да пребъде незабвимата комунистическа кръвта, против всякъ антинародни експлоатации и клевети!

Ст. Богданов

Ст. Богданов

Ст. Богданов